

Jeg vil blot med Hensyn til det af mig rejste Spørgsmaal om Fortoldning af Tomatmos og lignende sige, at jeg kan ikke opgive den Appel, jeg har rettet til den højtærede Finansminister, ikke en Gang efter hans Henstilling derom; thi naar den højtærede Finansminister siger, at han vil begrænse det Spørgsmaal, han har taget op, selve Spørgsmaalet om Anvendelsen af den høje Toldsats for Tomatmasse, til det her optagne Omraade, altsaa til den snævre Anvendelse indenfor Fiskekonservesindustrien, og naar han yderligere siger, at det vil være umuligt at fremstille Fiskekonserves i Tomat med den nugældende høje Told af 100 Ø. pr. kg, vil jeg dertil sige, at det er fuldkommen rigtigt, men det samme gælder fuldt saa stærkt om alle andre Varer, der nedlægges eller konserveres i Tomat, eller hvortil Tomat bruges. Det er netop det, jeg har anført, at det er ikke i og for sig Spørgsmaalet om negativ Toldbeskyttelse, men det er det Spørgsmaal, om der ikke ved en Skatteforhøjelse fra 5 Ø. pr. kg paa en Raavare som Tomatmasse — som Skatten var i gamle Dage — til 100 Ø. pr. kg er sket en saa betydelig Fordyrelse, at Betingelsen for den hele fabrikationsmæssige Anvendelse af denne Raavare er svækket eller helt bortfaldet. Og dermed haaber jeg ogsaa, at den højtærede Finansminister netop ud fra de specielle Synsmaader, han anlægger paa det isolerede Omraade, han nu har taget op i det foreliggende Lovforslag, vil komme til det Resultat, at den samlede Konservesindustri Henvendelser og Ønsker paa dette Omraade er fuldt berettigede, altsaa at man maa komme til et Resultat, som svarer til de Ønsker, som er rejst derfra, og som muliggør Optagelsen, eller jeg vil hellere sige Genoptagelsen af Konservesfabrikation, hvori Tomat indgaar enten som Raastof eller som færdig Vare.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

N. Neergaard: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Priskontrol.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5039).

Sagen sattes til Forhandling.

J. P. Nielsen: Lovforslaget gaar, som Titelen viser, ud paa, at der indføres en Kontrol med Priserne. De høje Varepriser og deres Tendens til ikke blot at holde sig paa det høje Niveau, som de nu en Gang er kommet op paa, men ogsaa til at stige, har i Befolkningen skabt et stærkt Ønske om at komme til at kontrollere Priserne. Og det er ikke alene herhjemme, Spørgsmaalet om Vareprisernes Højde staar paa Dagsordenen, men hvis man følger Bevægelserne ude omkring i Verden i de forskellige Lande, vil man lægge Mærke til, at det forbrugende Publikums Opmærksomhed stadig kredser om dette Spørgsmaal, og af de Forslag, som kommer frem, kan man se, at det er særlig om en bestemt Del af det, der indgaar i Varepriserne, de forskellige Tanker koncentrerer sig. Det hævdes stærkere og stærkere, at det er Forhandlernes Avance, der efterhaanden er blevet for høj. Men henviser ogsaa i saa Henseende til en stærk Forøgelse af Handelsstanden og slutter deraf, at dette netop er et Udtryk for, at Handelsavancerne er blevet for høje.

Ogsaa af andre Forslag, som er kommet frem, kan man slutte sig til, at der er Ønske om Avancebegrænsning. Jeg har for ganske nylig i et stort udenlandsk Tidsskrift set et Forslag, som gik ud paa, at hos enhver handlende skulde Oplysninger om Varens Fremstillingspris være let tilgængelige for Køberne, saaledes at Køberen kunde se, hvad Varen havde kostet at fremstille, og derigennem kunde kontrollere Avancen, den Pris, han maatte betale derudover. Herhjemme rejste der sig allerede straks efter Krigen en Bevægelse imod Varefordyrelsen. Her i København blev, som ærede Medlemmer sikkert vil vide, allerede i Efteraaret 1921 af Forbrugere stiftet en privat Priskontrolkommission. Nu var der vel ikke saa mange, der troede paa, at denne Kommission kunde faa nogen indgribende Betydning. Mig forekom det besynderligt, at den — maaske for at det skulde være muligt for Forbrugerne at vinde større Forstaaelse — ikke alene var sammensat af Forbrugere, men ogsaa af handlende og Producenter.